

U ovom broju:

- STRANI UTJECAJI MOGU BITI I ŠTETNI
- ZNAČAJNA POMOĆ POLJOPRIVREDNICIMA
- DOTIRANA NEPOSLOVNOST
- UZ VODU, A BEZ VODE
- U PARTIZANSKIM BUNKERIMA (3)
- KONCERTI U DVORIŠTU SV. FRANE
- NA SVIJETLIM STAZAMA KNJŽEVNOG RAVNITKA
- KOLIKO JE STARА TRADICIJA SCENSKOG ŽIVOTA U ŠIBENIKU
- NEIMENOVANI AMATERI
- LINIJOM MANJEG OTPORA

Šibenski iši

ORGAN SOCIJALISTIČKOG SAVEZA RADNOG NARODA OPĆINE ŠIBENIK

GOD. XIV — BROJ 722 — CIJENA 40 DINARA (0,40)

LIST IZLAZI SRIJEDOM

ŠIBENIK, 20. SRPNJA 1966.

27. srpnja - puštanje mosta u saobraćaj

Dva najveća objekta na Jadranskoj turističkoj cesti — mostovi kod Šibenika i Metkovića — pustit će se u saobraćaj u srijedu 27. o. m. Na taj način cijela dionica magistrale uzduž jadranske obale bit će konačno dovršena.

Toga dana, nakon što šibenskim mostom krenu prva motorna vozila, prestati će saobraćati splavi na trajektu Dolac — Martinska. Most preko šibenskog zaljeva, jedan od najvećih objekata te vrste u našoj zemlji i po načinu građenja jedan od rijetkih u Evropi, završen je u rekordnom vremenu — za nepune dvije i po godine.

Prvi radovi otpočeli su početkom 1964. godine sondiranjem terena na šibenskoj i vodičkoj strani, a prvi betonski elementi ugrađeni su godinu dana kasnije. Ovaj objekt spojen je u drugoj polovici svibnja ove godine, kada se istovremeno započelo s postavljanjem betonskog kolozoa i gradnjom parkirališta s obje strane zaljeva. Mostni luk dugačak 251 metar u stvari je betonsko - čelična konstrukcija bez potpornih stupova, a dužina mosnog kolozoa iznosi 390 metara. Za vrijeme gradnje mosta čelična užad pridržavala su luk. Ukupna vrijednost radova cijenjena je na milijardu i 400 milijuna starih dinara.

Radovi na gradnji mosta bili su povjereni beogradskom poduzeću »Mostogradnja« na

PENZIJE I INVALIDNINE NA VRIJEME

Na području Komunalnog zavoda za socijalno osiguranje Šibenik kojem pripadaju općine Šibenik, Drniš i Knin, ima ukupno oko 10,000 penzionera i invalida. Njima se mjesечно isplati oko 350 milijuna dinara, što godišnje iznosi oko četiri milijarde i 200 milijuna starih dinara.

Interesantno je da penzije iznad sto tisuća dinara prima oko 350 penzionera i da najveća penzija iznosi 174.000 dinara.

Raspitujući se o tome da li se penzije i invalidnine dostavljaju na vrijeme, saznali smo da već nekoliko godina nije bilo prigovora na rad službenika u odjelu likvidature Zavoda, te da su nedavne obraćune povećanja penzija od 9,2 posto izvršili za samo 13 dana.

Također smo saznali da je oko 20 posto penzionera, bez službenika SUP-a i JNA, koji su već dobili rješenja o najnovijem prevođenju, podnijelo zahtjeve da ih se prevede u veći pensioni razred, a na temelju nedavnih korektura o penzionom razvrstavanju, te da će svi zahtjevi biti riješeni u toku slijedećeg mjeseca. J. G.

OSOBNI DOHOCI ISPOD REPUBLIČKOG NIVOA

Prema podacima Zavoda za statistiku šibenske općine, osobni su dohoci u 1965. godini iznosili 49.900 dinara, prema 34.400 u prethodnoj godini. U prvom tromjesečju ove godine oni su porasli za 50 posto u odnosu na isto razdoblje u 1965. godini.

U industriji je to povećanje iznosi 50 posto, u poljoprivredi 42, građevinarstvu 52, saobraćaju 63, trgovini 46, ugostiteljstvu 58, kulturni i socijalnoj djelatnosti osobni dohoci su porasli za 26 posto, u školstvu 38 posto, a u društvenim i državnim organima 47 posto.

Međutim, treba naglasiti da su se i tamo pojavljivale izvjesne negativne pojave. Na primjer, osobni dohoci su najvećim dijelom koncentrirani između 40 i 60 tisuća dinara, tako da od ukupnog broja zaposlenih u privredi šibenske općine u prva dva mjeseca ove godine — 42 posto otpada na ta primanja.

S druge strane, u SR Hrvatskoj u toj grupaciji ima samo 38 posto zaposlenih. Potrebno je također spomenuti da od ukupnog broja zaposlenih samo 12 posto radnika prima iznad 80 tisuća dinara, a u SR Hrvatskoj takvih ima 22 posto. Sasvim je sigurno da neadekvatno stimuliranje glavnih nosilaca proizvodnje u šibenskoj privredi utječe i na nisku produktivnost, iz koje opet proizlaze niski osobni dohoci kod nižih kategorija proizvođača.

Tim podacima potrebno je dodati još jedan. Na području šibenske općine 25 posto od ukupnog broja zaposlenih ima primanja do 40 tisuća dinara, a u SR Hrvatskoj samo 18,4 posto. Ispod republičkih prosjek u primanjima nedvojbeno vuče za sobom neželjene posljedice. Nije nikakvo čudo da na ovom području postoji velik broj nekvalificiranog kadra u poduzećima, s druge strane, diplomiirani studenti i učenici sa završenom srednjom ili stručnom školom nerado vraćaju na šibensko područje, iako su ih radne organizacije godinama stipendirale. (jj)

Nakon reorganizacije pedagoških akademija u Hrvatskoj šibenska akademija nije ušla u u-

ZADACI VIJEĆA NAKON IV PLENUMA CK SKJ

— Sindikalne podružnice, strukovni odbori i Općinsko sindikalno vijeće treba da se izbore za dosljedno sprovođenje odлуčka Centralnog komiteta Saveza komunista Jugoslavije, rečeno je na posljednjoj sjednici predsjedništva Općinskog sindikalnog vijeća, kome je predsjedavao drug Nikica Bujas.

U diskusiji je prevladalo čvrsto uvjerenje da se uočene slabosti i devijacije u raznim oblastima društvenog života što prije otklone, a jedan dio zadataka treba da na sebe preuzmu sindikalne organizacije u radnim kolektivima na području šibenske komune.

Zaključeno je da se u većini radnih organizacija održe saštanci radnika na nivou radnih jedinica, na kojima će se analizirati slabosti koje su se u zadnje vrijeme pojavljivale na planu radničkog i društvenog upravljanja, produktivnosti i u sistemu nagradjivanja.

Konstatirano je da je samo jedan manji broj radnih organizacija izvršio prve pokusaje u raspodjeli dohotka po radnim jedinicama i da glavni uzroci takvog stanja leže prvenstveno u otporu pojedincima u stručnim službama.

U drugoj tački dnevnog reda sjednice bilo je riječi o uključivanju učenika u privredu. Na tom sektoru organizirano je niz skupova, kojima su prisustvovali i predstavnici samoupravnih tijela, direktori i rukovodiovi pojedinih stručnih službi. Prevladalo je uvjerenje da se u novoj školskoj godini što veći broj učenika upiše u školu za učenike u privredi, ali bez potpisivanja međusobnih ugovora.

Pojedine radne organizacije moguće će učenicima stjecanje znanja kroz praktični rad u pogonima, uz obavezu da radne organizacije uplačuju za svakog učenika mjesечно 3 tisuće dinara na ime osiguranja učenika.

Članovi predsjedništva informirani su da se prijave za upis učenika za izučavanje zanata dostavljaju Zavodu za zapošljavanje, a to isto dužne su da učine i radne organizacije koje će učenicima staviti na raspolaženje svoje radionice. Dosad je Zavodu za zapošljavanje upućeno oko 500 molbi od strane učenika koji će izučavati razne zanate. (jj)

Frane Lacmanović

U Beogradu je 13. o. m. umro Frane Lacmanović, potpukovnik JNA u penziji, španski borac i revolucionar, i-staknuti društveno - politički radnik.

Roden je u Šibeniku 1909. godine u siromašnoj radničkoj porodici. Već u ranoj mlađosti opredijelio se za radnički pokret, te je aktivno sudjelovao u prijeratnim radničkim organizacijama.

Cim je buknula revolucija u Španiji, Lacmanović se među prvim Jugoslavenima nalazi u borbenim redovima boreći se na strani španskih republikanaca, a 1941. godine stupa u redove narodnooslobodilačke borbe.

Nosilac je brojnih ratnih i mirnodopskih odlikovanja, među kojima i Spomenice 1941.

Smrću druga Lacmanovića Savez komunista i društvena zajednica izgubili su vrijednog borca, komunistu i odanog sina naše socijalističke domovine.

Koliko su škole „produkтивне“

Ako sumiramo postignute rezultate u srednjim školama na kraju ove školske godine, onda možemo ujedno konstatirati da se nisu ispunila očekivanja. To potvrđuju slijedeći podaci:

Od ukupno 2.879 učenika škola drugog stupnja razrede je s uspjehom položilo 1.582 učenika, 908 ih je upućeno na popravni ispit, a 374 učenika će ponavljati godinu. Na završnim ispitima odbijeno je na godinu dana 15 učenika. Potrebno je napomenuti da od ukupnog broja učenika koji su upućeni na popravni ispit ili ponavljaju godinu — polovinu činе učenici prvih razreda.

Broj izstanaka je također znatno povećan. Ukupno je izgubljeno 64 tisuće nastavnih sati, od čega 9 tisuća neopravданo. Prema tome, znači da je svaki učenik prosječno izostao s nastave 22 sata. Međutim, u razrednim knjigama ima učenika koji su izostali po 200 sati.

Kad pažljivo pogledamo gornje podatke, onda se postavlja pitanje što učiniti da bi se negativne ocjene i izostanci sveli na minimum i kakve mjere poduzeti u poboljšanju odnosa prema radu, ne samo učenika već i nastavnog kadra.

Može se slobodno reći da su poznati stavovi i kriteriji nastavnog kadra i organizacije Saveza omladine, pa bi prema tome svaku izolirano promatranje toga problema bio veoma štetno. To, drugim riječima, znači da se ubuduće moraju dosljednije izražavati

interesi i stremljenja mladih — koje treba utvrditi kroz stvaranje i razvijanje mogućnosti da mladi ljudi neposredno iznose konkretnе probleme iz sredine u kojoj žive, svoja mišljenja i lične teškoće, da podstiču različite inicijative, itd. Jednom riječi, treba odgovornije prilaziti svakodnevnim zadacima i tekoćama koje se tu i tamo javljaju, uz istovremenu borbu protiv pojave da se, na primjer, omladinska rukovodstva ili grupe postavljaju kao nekakvi »advokati« omladinskih interesa potkraj školske godine.

I na kraju, potrebno je što prije svestrano sagledati uzroke slabog predznanja učenika i uopće lošeg odnosa prema radu, kako bi se mogao zauzeti pravilan stav u daljem razvoju mладог čovjeka. A. Dželalija

UZ 27. SRPNJA - Dan ustanka

U svim mjestima na području šibenske općine svečano će se proslaviti 27. srpnja — Dan ustanka naroda u Hrvatskoj, te 25. — godišnjica narodne revolucije.

Tradicionalne svečanosti održat će se u Rupama, Sapinu Docu i na Kozari nedaleko Vodica. Tom prilikom organizirat će se više kulturno-umjetničkih i sportskih priredaba.

8/66

Iz Veterinarske stanice Značajna pomoć poljoprivredi

U okviru Veterinarske stanice u Šibeniku, koja djeluje već 17 godina, nalaze se: ambulantna služba, inkubatorska stanica, služba tržne veterinarske kontrole, te dvije pomoćne ambulante u vodicama i Primoštenu. Ova institucija zapošljava 14 radnika, od kojih petorica imaju visoku, a četvorica srednju stručnu spremu. U toku svoga djelovanja Veterinarska stanica zabilježila je vidne rezultate. U ovom napisu osvrnut ćemo se na rad te institucije u protekloj godini.

Zapaženi uspjesi postignuti su na suzbijanju stočnih zaraza, čemu je stanica posvetila posebnu pažnju, naročito zbog činjenice što je u susjednim općinama došlo do pojave raznih stočnih oboljenja. Tako je protiv bedrećine cijepljeno 5.209 goveda i ovaca, protiv tetanusa 538 konja, maggi i mula, protiv bjesnoće 780 pasa, protiv svinjskih zaraza 7.324 svinje, itd. U 1965. godini, pomoćne ambulante i ispostave obavile su više od 4.800 intervencija kurativnog značaja.

Interesantno je spomenuti da vrlo mali broj poljoprivrednih proizvođača nije koristio usluge ove stanicе, što još jednom potvrđuje njenu afirmaciju. Osim toga vrijedno je istaći da se organi ove institucije nalaze svakodnevno u mjestima u kojima se vrši pregled mesa i stoke za klanje, da za vrijeme turističke sezone djeluju organizirane ambulantne službe, kao i dežurna služba u hitnim slučajevima. Nema gotovo ni jednog sela na Šibenskoj općini u koje nisu došli organi Veterinarske stanice. Radi ilustracije, spomenut ćemo da je lanjske godine izvršeno ukupno 1.526 posjeta ili dnevno 4,5 puta. Tako je, na primjer, Bilice posjećeno 70 puta, Dubrava 101 put, Čista Mala 50, Zaton 51, Bribir 38, Perković 48, Slivno 44, Krapanj 31, Sončović 16 puta, itd.

Klaonička veterinarska kontrola bila je veoma aktivna. U prošloj godini obavljeno je više od 52 tisuće pregleda stoke za klanje, a u isto vrijeme zbog škodljivosti isključeno je iz upotrebe oko 18 tisuća kilograma mesa i izntrica. Krajem prošle godine puštena je u rad komunalna klaonica na Ražinama, čime se u dobroj mjeri poboljšala tehnologija prerade odnosno obrade mesa i znatno popravilo veterinarsko-sanitarno stanje mesa kao namirnice. Međutim, na ostalom području komune postoje još uvijek veoma loši uvjeti klanja stoke, što naročito vrijedi za turistički obalni pojasa.

Jedan od važnih zadataka stanice je tržna veterinarska kontrola. Stanica je, međutim, nailazila na različite teškoće koje su se manifestirale u nedovoljnom i neodgovarajućem skladisnom prostoru, nestrukčnom korištenju rashladnih uređaja ili pak u nehigijenskoj ispravnosti nabavljenih namirnica. Samo u prošloj godini pregledano je 114 tisuća komada peradi i više od milijun kilograma mesa, ribe, suhomesnate robe i mliječnih proizvoda.

Značajni rezultati zabilježeni

žila je inkubatorska stanica, koja je proizvodila piliće isključivo za proizvodnju jaja — kojima je snabdijevala domaće tržiste. U 1965. godini proizvedeno je 10.440 Leghorn koka.

Kao i veći broj stanica ove vrste u Hrvatskoj, tako i Šibenska stanica u financijskom pogledu djeluje sasvim samostalno. Od svoga osnivanja nikad nije primila ni dinar dotacije. Stavše, stvorila je osnovna sredstva čija vrijednost iznosi 19 milijuna dinara. U prošloj godini stanica je obavila prometa u vrijednosti od 41 milijun dinara. Ostvareni dohodak iznosi je 26,7 milijuna, od čega je za osobne dohotke isplaćeno 84,3 posto, a ostalo je položeno u fondove stanice. (jj)

ŠIBENIK kroz tjedan

OMLADINA IZ FRANCUSKE koja svoje ferije provodi na Šibenskom području svečano je proslavila 14. srpnja — nacionalni praznik Republike Francuske. Oko 200 omladinaca i omladinki iz Grenoble i Dijona organizirali su niz svečanih priredaba, a u toku dana su u pratnji predstavnika Općinskog komiteta Saveza omladine Šibenik posjetili Park strijeljanja na Šubićevcu, gdje su položili vojničku grobu.

U NOVOJ ŠKOLSKOJ GODINI u okviru Metalursko-tehnološke škole počet će djelovati srednja tehnička škola, koja će imati dvostepeni obrazovni karakter. U toj školi obrazovat će se kvalificirani topioničari i tehničari — tehnozoli, koji su i te kako potrebni Šibenskoj industriji. Dosadašnja Metalurško-tehnološka škola i dalje će obrazovati kvalificirane radnike metalske i elektro-struke.

TEHNIČKI PRIJEM MOSTA preko Šibenskog zaljeva obaviti će se u četvrtak, 21. o. m. To će obaviti specijalna komisija iz Republičkog sekretarijata za privredu. Istovremeno izvršiti će se i tehnički prijem dionice Jadran-ske turističke ceste koja na

dužini od 9 kilometara prolazi kroz Šibenik.

BIRO ZA STAMBENU IZGRADNJU, koji je nekoliko godina samostalno djelovao, pripojen je poduzeću »Stan«. Odbornici Skupštine općine na posljednjoj sjednici dali su suglasnost na odluku radničkog savjeta poduzeća »Stan« o pripojenju Biroa za stambenu izgradnju.

DO PUSTANJA MOSTA U SAOBRACAJ, preko trajekta Dolac — Martinska ograničen je saobraćaj teretnih vozila. Ovim vozilima dozvoljen je saobraćaj samo u vremenu od 21 do 7 sati. Zabranu se ne odnosi na specijalna vozila, te na kamione koji prevoze lako pokvarljivu robu.

U SIBENSKOM KANALU umalo da nije došlo do teške nesreće. Za vrijeme kupanja 19-godišnja Ana Jonić i 20-godišnja Aurelija Kutleča, oboje iz Splita, potonule su na dubinu od metar i po. Međutim, zahvaljujući brzoj intervenciji Zvone Santinija i dvojice francuskih turista koji su se našli u blizini događaja, obe djevojke spašene su u zadnjem čas. U nesvesnom stanju prebaćene su u bolnicu, gdje im je ukazana pomoć. One se nalaze izvan opasnosti. (jj)

Koncerti u dvorištu crkve Sv. Frane

O kulturnom životu u primorskim i turističkim mjestima za vrijeme ljetne sezone sve se više raspravlja. Poznato je da Dubrovnik ima svoje ljetne festivalne sezone, Zadar svoj »Donat«, Šibenik Festival djeteta, i tako dalje.

Međutim, ljetno traje i duže od takvih priredaba. Zahtjevi novih gostiju i mještana opet se javljaju. Kako im udovoljiti i šta im prezentirati?

Centar za scensku kulturu i Festival djeteta u Šibeniku pokušao je ove godine da u sva veća turistička mjesta na našem području »dovede« bar dva-tri ansambla. Ali, nastojanja Centra ne iznajmaju na podršku turističkih društava, što je vrlo čudno.

Naime, Centar je na sebe preuzeo brigu da osigura ansambl i sve ono što u vezi s tim dolazi, a od turističkih društava je traženo da osiguraju objekte, prodaju karata i pruže izvjesnu materijalnu pomoć. Zasad je pomoć Centra prihvatio jedino Primošten, koji je zatražio da u mjestu gostuje ansambl »Dalmacija« (oko 30. srpnja) i možda još neki ansambl zavodnog karaktera.

Ove sezone i Šibenik će imati nešto bogatiji kulturni život. Građanima se prvi put predstavljaju neki renomirani ansambls koji njeguju muziku starih majstora, i to u dvorištu crkve Sv. Frane, koje je upravo idealno za izvođenje takvih djela i kao stvorenje za ljetnu pozornicu.

Već 27. srpnja — na Dan ustanka naroda SR Hrvatske — u Šibeniku gostuje zagrebački ansambl »COLLEGIUM MUSICUM«, jedini specijalizirani ansambl za staru muziku u našoj zemlji, koji djeluje već 15 godina i za svoje vrijeme priređuje stilske kon-

cerke od muzike 13. stoljeća do klasične. Pored toga, 7. kolovoza gostuje u našem gradu ansambl »THE BEAUX ARTS STRING QUARTET - USA«, koji sudjeluje i u programu koncerata u zadarskom »Donatu«.

U drugoj polovini kolovoza Centar organizira koncert zavodnih melodija u izvođenju ansambla Stjepana Mihaljinca, sa vokalnim solistima: Bety Jurković, Elvira Voća, Toni Kljaković i Dragana Stojnić.

Još jedan priključak
Vozila i na Prokljan

Pored radova koji se već duže vrijeđaju obavljaju na gradnji priključku na magistralu od Zatona do mosta preko Šibenskog zaljeva, na dužini od 3,5 kilometra, u nedjelju 17. o. m. započeli su radovi na gradnji još jednog takvog priključka. To je cesta koja će na dužini od 4 kilometra spajati selo Raslinu sa Jadranskim turističkim cestom u blizini Zatona.

Prvog dana u radovima je sudjelovalo 150 mještana Rasline koji su

obavili zemljane rade na dužini od 200 metara. Do završetka ovog objekta radit će svakodnevno do 50 osoba.

Vrijednost radova na priključku Zaton — most koštati će 250, a na priključku Raslinu — Zaton oko 180 milijuna dinara. Izgradnjom ovih priključaka Zaton i Raslini počet će jače nego dosad razvijati turističku djelatnost, a time će se omogućiti motoriziranim turistima da prvi put svojim kolima dođu na Prokljansko jezero.

Vodovod i u Tribunj

Poslije Vodica i susjedno selo Tribunj dobilo je pitku vodu. Cjevovod na dužini od 6 kilometara počeo je između Vodica i Tribunja, dok mjesna mreža iznosi dužinu od 2 kilometra.

Radovi na tom objektu zajedno s cjevovodom cijene se na oko 30 milijuna dinara, od čega su Tribunjski dali 15, a oni koji žive izvan soga se i oni koji u Tribunjima imaju vikendice 2 milijuna dinara.

Završetak cjevovoda obilježen je različitim svečanostima.

„Njima se ne može ništa“

U broju 719 »Šibenskog lista« od 29. lipnja 1966. godine na strani trećoj pojavio se odgovor na moj napis »Njima se ne može ništa?« — štampan u broju 716 od 8. lipnja 1966. godine — kod naslovom »U povodu članka »Njima se ne može ništa«, potpisani — Paško Periša.

U vezi i na osnovu podataka iz moga članka čini mi se da je potrebno još jednom dokazati navedene cinjenice.

U odgovoru druga Periša pokušavaju se, izgleda, lučiti dvije stvari, koje su u biti identične. Stav Koniteta prema događajima u »Elektri« predstavljal bi, navodno, jedno pitanje, a poduzimanje disciplinskih mjera prema šestorici komunista, koji su imali suprotan stav, drugo pitanje. Te dvije stvari ja sam postavio na relaciju uzroka i posljedice. U objektivnom pristupu slučaju »Elektra« dakele, nikako se ne bi moglo tvrditi da je stav Komiteta bio u suštini pravilan, ako je ne-realno ocijenio unutrašnje odnose i uslijed toga kaznio šest članova, koji su zastupali suprotno stanovište u odnosu na Komitet.

Po mojoj ocjeni: »Elektra« je karakterističan primjer s našeg područja, gdje se interviniralo izvana kada za to nije postojala objektivna potreba, bar ne na takav način. Daleko veća potreba osjećala se u nekim drugim slučajevima, gdje se nije reagiralo.

Na kraju primjedbe stoji riječ »deklarira«. U svojim napisima ne istupam deklarativno, već analiziram određene društvene odnose i pojave, zainteresiran da se i u praksi pravilno rješavaju.

Kako se potpisani deklarira, vidljivo je iz jedne od njegovih p r i m e d a b a :

»Međutim, propustio sam do sada priliku da iznesem svoje primjedbe (podukao B. K.) na neke njegove članke, iako sam to bio namjeravao učiniti.

Boris Kale

Završeno suđenje Ivanu Lipoviću

Godinu dana zatvora

Sudjenje Ivanu Lipoviću, bivšem tehničkom direktoru poduzeća »Vodovod«, koje je počelo 5. svibnja ove godine pred Krivičnim vijećem Okružnog suda u Šibeniku, završeno je 16. srpnja u 12 sati izricanjem osudujuće presude.

Ivan Lipović bio je optužen za krivična djela zloupotrebe službenog položaja ili ovlaštenja iz koristoljublja, te zbog prijevare u službi i zbog primanja mita.

Nakon ovoga dugog i zaista detaljnog postupka, u kojem je bio saslušan velik broj svjedoka i razgledano obilje dokumentacije, sud je Lipovića proglašio za kriva za kri-

vično djelo mita, zatim za jedno od krivičnih djela zloupotrebe i izrekao mu kaznu zatvora u trajanju od godine dana i tri godine zabrane bavljenja poslovima na kojima se samostalno raspolaže društvenim sredstvima. Vrijeme provedeno u istražnom zatvoru uračunato mu je u izdržavanje kazne.

Istom presdom sud je Lipovića oslobođio odgovornosti za krivično djelo prijevare u službi i za neka djela zloupotrebe. Oštećeno poduzeće »Vodovod« upućeno je u pogledu svoga imovinsko-pravnog zahtjeva na građansku partnicu.

J. C.

ŠTA SE DOGODILO SA ZLARINSKIM TURIZMOM? DA LI JE ZAISTA NESTALO NAJ-
PRIVLAČNIJEG MJESTA NA SREDNjem JADRANU? TAKVA I SLIČNA PITANJA POSTAVLJAJU
POSJETIOCI I RIJEKI GOSTI TOGA MJESTA.

DOTIRANA NEPOSLOVNOST

Da bismo se bolje osvijedočili u ono što se govoriti, a govoriti se o tome da je »Rivijera« odbila goste, da Zlarinjani više nisu zainteresirani za turizam, da su svi dobili vodu — osim Zlarinjana, i slično, proveli smo nedjeljni dan u Zlarinu. Ono što smo vidjeli više je nego optužujuće, a glavna konstatacija mogla bi glasiti: turistički Zlarin zaista je nestalo, ali se inicijativa javlja »izvana«.

MNOGO UVALA I PLAŽA

Otok Zlarin obuhvaća 8,2 km² površine (dužina mu je 6 km, a maksimalna širina 2,2 km), sastoji se od dva bila i udoline među njima. Jugozapadno bilo je duže i građeno je od rudistnih vapnenaca. Sjeveroistočno bilo je kraće i sastoji se od krednih dolomita. Najviši vrh na otoku je Klepac (170 m). Otok obiluje nizom prekrasnih uvala: uz jugozapadnu obalu najbolja je Tatinja, a uz sjeveroistočnu nanizalo ih se nekoliko: Vodena, Velika lovišća, Njivica, Veleš, Platac, Lokvica i druge. Obalna razvedenost otoka iznosi 18,7 km.

Selo je smješteno u Zlarinskoj luci na sjeverozapadu i ima oko 900 stanovnika, od čega ženskih 550. Po nekim arheološkim nalazima pretpostavlja se da je otok bio naseljen još u rimske doba. Godine 1298. u selu je bilo 20 kuća i 70 stanovnika, uglavnom kmetova šibenske općine. Kako je te godine osnovana šibenska biskupija, to je općina biskupiji ustupila i zemlje na Zlarinu. S vremenom su i šibenski patriciji potčeli na Zlarin kupovati zemlju i na njoj podizati vile i dvorce. Naročito intenzivno naseljavanje Zlarina bilo je 1511., 1570. i 1647. godine, kad su ove krajeve napali Turci.

KORALJARI VISE OD PET STOLJEĆA

Još odavnina Zlarinjani su bili poznati ribari i korajari. Humanist Juraj Šižgorić naziva Zlarin »otokom punim ribe« (Insula piscosa). Korajarstvom su se bavili i prije pada pod mletačku vlast (prva četvrt 15. stoljeća), a prodavali su ga čak u Dubrovniku, Napulju i na Siciliju. U 18. stoljeću koraj su lovili uglavnom za jednu venecijansku porodicu, koja je držala u zakupu taj lov u svim morima mletačke republike. I tek od početka 19. stoljeća love Zlarinjani korale slobodno, a u tom poslu učestvovalo bi i do 16 brodova sa 80 mornara. Ispljavalo se na teren od Kornata do Boke Kotorske. Njihov najpoznatiji pomorac bio je kapetan Antun Manoš (1883. nastradao blizu albanske obale).

Oko Zlarina se nalazi dosta dobrih lovišta i brakova. Srdele su lovili uglavnom oko Žirja i Kornata (poč. 18. stoljeća). Sredinom prošlog stoljeća srdele su lovili sa 10 potzeca i 40 vojga. Godine 1911. imali su 2 potzeca, 60 vojga, 140 mreža stajačica i 12 potzeca za lov na gire. Polovinom prošlog stoljeća (1840. godine) Zlarinjanji su izvadili čak 3.195 kg korala. Spužve su intenzivno vadili početkom 16. stoljeća.

ELITNO LJETOVALIŠTE EVROPSKE »KREME«

Od davnina je Zlarin bio čuveno ljetovalište šibenske gospode, a između dva svjetska rata, pa sve do nedavna, na njemu su ljetovali elitni

inozemni gosti i tzv. »krema Europe«. Tačni ambijent s prekrasnim plažama, borovim šumama i puteljcima za šetnju po svježem zraku — bili su za »kremu više nego dobro. Da se podsjetimo: ni onda na Zlarinu nije bilo vodovala!

Danas u Zlarinu ima nešto više od trideset ležaja u hotelu i oko 230 ležaja u kućnoj radnosti. U mjestu postoji električno svjetlo, pošta, prodaonica. Stalna brodska linija (više puta dnevno) povezuje Zlarin sa Šibenikom, a i nekoliko privatnih prevoznika stalno je u poslu. Pa ipak, gostiju nema, pa nema! Raspitujući se o tome, jedan Zlarinjanac gorko i podsmješljivo se našao: »U hotelu i vilama ima samo gost i po, tj. žena s djetetom!« Drugi ga je ispravio: »Ne, danas je došlo još šest gostiju!«

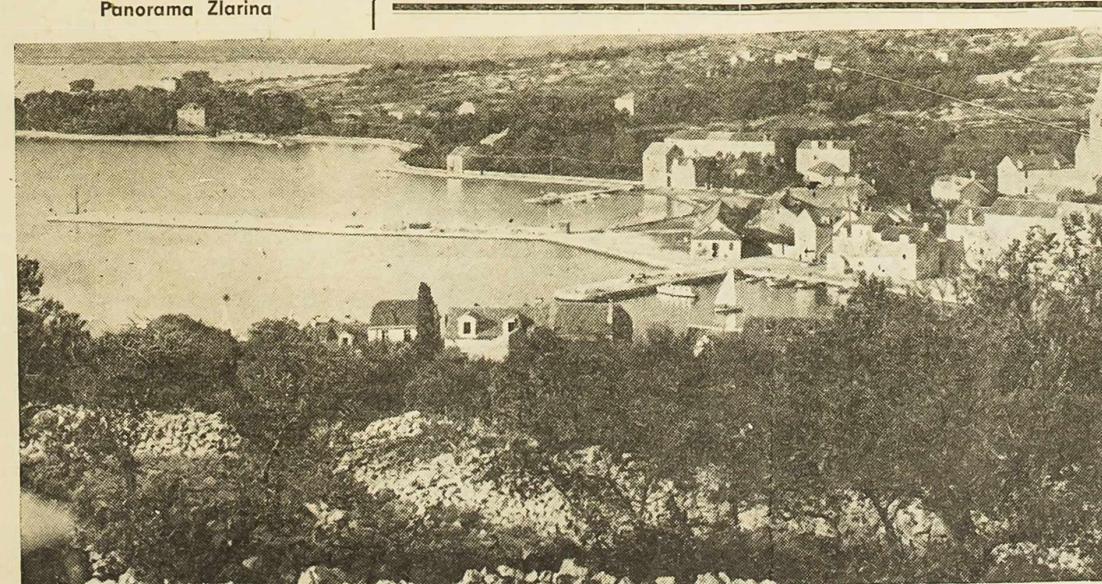
Zašto je to tako, teško je reći, ali se stiče dojam da su krivi i mještani i poduzeće »Rivijera«. Prvi su veoma malo učinili da gostima pruže bar malo mogućnosti da se snabdiju voćem, povrćem, mesom i drugim svježim namirnicama, da organiziraju zavare, izlete, igre, i slično. Drugi su »udarili« visoke cijene, a kvalitet usluga, izbor jela i svježeg pića čini se da je u stalnom opadanju. Nekoliko seoskih kartaša i penzionera ne mogu biti »dobre mušterije« u toku srpnja. Restoran više zjapi prazan nego što u nju uđe bar neki posjetilac. Može li se tako poslovati?

Drugo, kad je tako sada i kad sada osoblje stoji nezaposleno, kako je onda zimi, izvan sezone?

MEĐUNARODNI IZVIĐAČKI CENTAR

Sva je sreća što se, ali izvan »krugova« naše komune, pojavila jedna inicijativa da se turistički Zlarin spasi. Ona je došla od izviđača i gorana SR Hrvatske. Naime, u mjestu taboruju izviđači iz Kragujevca, Lepoglave i još nekih mesta, a u uvali Malpaga gorani iz Zagreba. Kako na susjednom Kaknju u sezoni ljetuje oko 500—700 izviđača, a na Brodarici oko 150 »pčelica« i »poletaraca«, to je Savez izviđača SR Hrvatske odlučio da na Zlarinu podigne

Panorama Zlarina

međunarodni izviđački centar. U tu svrhu u Zlarin je krajem lipnja doputovala izviđačka omladinska radna brigada »Rade Končar«, koja broji 56 omladinaca iz cijele Hrvatske. Vrijednost radova na ovom izviđačkom centru cijeni se na 50 milijuna starih dinara, od čega na omladinski rad otpada oko 10 milijuna. Brigadirima pomažu i omladinci iz mjeseta. Uskoro u Zlarin dolazi nova izviđačka brigada, a postoji mogućnost da se i Izvršni odbor Saveza Izviđača Jugoslavije angažira na daljnjem uređenju centra. Neki ističu da će to ponovo dovesti goste u Zlarin, jer da će na otok dolaziti i roditelji izviđača — koji bi bili smješteni po privatnim kućama.

Ali, nema inicijative zlarinske, one iz »Rivijere«, pa ni naše uopće. Može li za to ipak netko biti kriv, jer ne samo da gostiju nema i da oni ne troše — nego naš rezervni fond već nekoliko godina dobita nečiju neposlovnost i nečiji nemar. A to nam nije svejedno!

J. G.

On će se strpiti, to je u redu, ali gosti ne mogu biti us-

Proteklih dana, a osobito za vrijeme dvodnevnih praznika Dana bora, mogli smo primjetiti da se na Prosiki zaustavlja više automobila. Pred malu terasu sjedali su gosti čekajući da se pojavi čovjek koji će ih poslužiti pićem ili kakvim jelom.

Visok čovjek koji tu stanuje objašnjavao je prisutnima kako je gostonica još zatvorena i kako ne smije ničim poslužiti dok za to ne dobije dozvolu od nadležnih organa općine.

Gosti su se dizali i odlazili slijedeći ramenima. Nastavljali su put ili su proveli sat vremena u razgledanju Vranskog jezera, do kojeg se dolazi kamenitim putem uz odvodni kanal.

Vlasnik gostonice ostajao je sam i nastavljao rad okoređenja okoliša. Upitali smo ga kada će otvoriti gostonicu. Rekao nam je da je sve spremano. Objekt je sasvim preuređen i dograđen. Postoje odgovarajući sanitarni uredaji, mala kuhinja, tri hladnjake i sve ostalo što je neophodno da bi pri pregledu sanitarni organi mogli biti zadovoljni. I upravo se sada čeka na njih da obave svoj posao, pa da se gostonica stavi na raspolaganje gostima, da im pruži svoje usluge.

»Imam u Betini hladnog pića više vrsta, sve što treba. Imam osoblje. Mogu spremiti dobra jela. Gosti mi dolaze i traže: ujutro, u podne i naveče, ali, šta mogu, ne smijem prodavati dok ne dođe sanitarna inspekcijska. Strpit ću se još ovih nekoliko dana.«

On će se strpiti, to je u redu, ali gosti ne mogu biti us-

prema Primoštenu?

Ne bi bilo nikakve smetnje da se s tog cjevovoda sprovedu priključci do kuća i kampa — da cijevi nisu suviše uske!

Naime, promjer cijevi ne dozvoljava da se od vodovoda odvajaju »krakovi« za druga mjesta, jer bi se moglo dogoditi da uslijed toga Primošten ostane bez dovoljno vode.

Zašto su u vrijeme gradnje postavljene cijevi ako su one bile ograničene propusne moći? Kažu zato što, navodno, nije bilo drugih... Teško će, dakle, kamp u Grebaštici dobiti vodu.

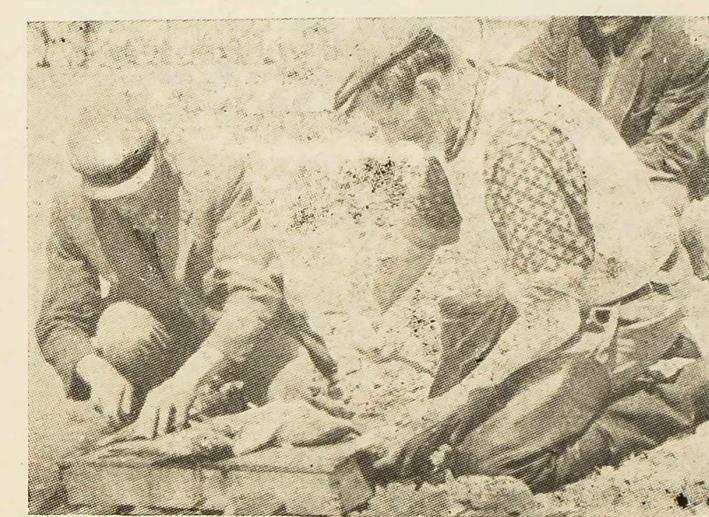
Komunalije i turizam idu ujutru ukorak, ili u raskorak — već prema tome kako se Grebaštice (onaj koji vodi što planira!) — J. C.

Malo pomalo, pa Prosika

je upravo idealno, osobito u proljeće i u jesen, kada u obližnjim bazenima i jezerima i ma dosta ribe. Kako je čitav taj predio interesantan i sa stanovišta lovni turizma, moglo bi se na toj osnovi dosta postići i u toku zimskih mjeseci. Čudno je kako se poljoprivredno dobro »Vrana«, koje upravlja ulovom i prodajom ribe iz jezera, nije do sada zainteresiralo da iskoristi povoljne mogućnosti koje pruža Prosika i sve ono što se oko nje nalazi.

Bilo kako bilo, gosti će u toku ovog ljeta ipak moći svratiti u gostonicu na Prosiku da u jutarnjim ili popodnevnim satima predahnju, da se okupaju, dobiju piće i jelo i nastave put prema jugu ili sjeveru Jadrana.

J. C.

Ribari s Vranskog jezera

Uz vodu, a bez vode

Netom je bila završena dionica Jadranske turističke ceste Šibenik — Primošten, predjeli oko uvale Grebaštice postali su omiljeno izletište Šibenčana, a auto-kamp koji je uskoro otvoren — svratište mnogih motoriziranih turista.

prema Primoštenu?

Ne bi bilo nikakve smetnje da se s tog cjevovoda sprovedu priključci do kuća i kampa — da cijevi nisu suviše uske!

Naime, promjer cijevi ne dozvoljava da se od vodovoda odvajaju »krakovi« za druga mjesta, jer bi se moglo dogoditi da uslijed toga Primošten ostane bez dovoljno vode.

Zašto su u vrijeme gradnje postavljene cijevi ako su one bile ograničene propusne moći? Kažu zato što, navodno, nije bilo drugih...

Teško će, dakle, kamp u Grebaštici dobiti vodu.

Komunalije i turizam idu ujutru ukorak, ili u raskorak — već prema tome kako se Grebaštice (onaj koji vodi što planira!) — J. C.

Inozemaca 100% više

Prema već sređenim podacima kojima raspolaže Turistički savez općine, u mjestima Šibenske regije u prvih šest mjeseci ove godine boravilo je ukupno 16.673 gostiju ili za 16 posto više nego u istom razdoblju prošle godine. U tom periodu ostvareno je 68.238 noćenja, što je za 9 posto više nego u prvih šest mjeseci prošle godine.

Na ovaj porast najvećim dijelom utjecao je snažan priliv inozemnih turista, a posebno u mjesecu lipnju ove godine. Tako je u turističkim mjestima boravilo 4.199 gostiju prema 2.968 u lipnju lanske godine ili za 41 posto više, dok su ostvarena noćenja povećana čak za 100 posto. Naime, u lipnju je zabilježeno 24.115 noćenja prema 12.040 koliko su strani turisti ostvarili u istom mjesecu prošle godine.

Ako analiziramo promet domaćih gostiju, onda on daje sasvim drukčije stanje. U lipnju ove godine boravilo je na našem području 4.170, a lanske godine 4.566 osoba, dok je odnos ostvarenih noćenja još porazniji i on iznosi 29.567 u lipnju 1966. prema 37.976 u lipnju 1965. godine. Prema tome, u prometu domaćih gostiju zabilježen je pad od 9 posto, a kod noćenja čak 22 posto.

Međutim, ako sumiramo podatke samo za lipanj, onda je u ukupnom prometu zapažen porast od 11 posto, a kod noćenja za 7 posto, baš zahvaljujući osjetnijem povećanju prometa kod inozemnih turista. Toga mjeseca boravilo je na Šibenskoj regiji 8.369 gostiju s ukupno 53.682 ostvarenim noćenjima. Lanske godine u istom mjesecu bilo je 7.534 gosta sa 50.016 noćenjima.

S obzirom da su pred nama dva najfrekventnija mjeseca — sasvim je realno očekivati da će promet domaćih turista biti kudikamo bolji nego u prvoj polovici ove godine. No ipak on neće dostići rezultate koji su na planu domaćeg turizma idealni.

„Škartocić“ šljiva

U nedjelju je na našem području bilo zaista vruće. Plaže su vrvjale od kupača. Mnoge gradiće sreli smo u Vodicama, Tijesnu, Betini, Murteru, Pirovcu i na Brodarici, gdje su provodili svoj nedjeljni vikend.

Ono što je toga dana posebnu privuklo našu pažnju bila je Martinska.

»Pinice« su radile non-stop, i to dosta solidno. Ali, ipak je red automobila prema Vodicama bio neobičajeno velik, tako da smo oko 18 sati izbjegli u redu ravno 241 vozilo.

Naprosto je bilo žalosno gledati kako se ljudi »peku« u automobilima ili uz njih, a da im nije nitko nudio bilo kakvo piće ili nešto slično. Jedino se našlo nekoliko naših spretnih gradićki koje su stranim gostima prodavale »škartociće« od desetak šljiva — za 400 dinara.

Pričati o našoj nemarnosti da prodamo svoje proizvode postalo je gotovo neinteresantno, ali da se mogu i tako prodavati nismo ni u snu mogli pomisliti.

Ljudi u onakvom redu kupuju bilo šta i često uopće ne pitaju za cijenu. Jedino možda po povratku kući pričaju kako su za 400 dinara kupili desetak šljiva! Mnogi o tome ponesu kući i film snimljen foto-aparatom ili ručnom kamerom! J. G.

Za vrijeme održavanja studijskog dijela Šestog festivala djeteta VACLAV HAVLIK, scenograf u Centralnom kazalištu lutaka u Pragu i profesor Akademije za kazališnu umjetnost, rukovodio je seminarom o tehnologiji lutaka.

Nakon završetka ovog seminara razgovarali smo sa prof. Vaclavom Havlikom o jugoslavenskom lutkarstvu. Poznati stručnjak na području lutkarstva u Evropi iznio nam je neka svoja zapažanja o Šestom festivalu i razvoju jugoslavenskog lutkarstva uopće.

— Sto se tiče samog festivala, rekao je Havlik, nisam ga pratio od početka, jer sam doputovalo nešto kasnije, s ciljem da vodim seminar o lutkama. Ali, mogu kazati da me prijatno iznenadilo ono što sam vidio. Imate nekoliko izvrsnih dječjih ansambla i dječjih kazališta. To treba njegovati i dalje razvijati.

Za seminar o lutkama mogao sam se dobro pripremiti, zahvaljujući činjenici što sam prošle godine proputovalo vašu zemlju i tako upoznao način i tehniku rada s lutkama. Vidio sam da imate dva izvrsna kazališta lutaka u Zagrebu i Ljubljani. Oni su sasvim na evropskoj visini, kako po samom zanatu, tako i po dramaturgiji. No, u Zagrebu nemaju vlastitog scenografa, što predstavlja nedostatak, a nije ni ekonomično.

Veoma je ohrabrujuće što se kod tih kazališta naziru u dobroj mjeri korijeni domaćeg lutkarstva. To je put kojim se dalje može ići do svjetskog nivoa.

— Zapazili ste još neka »inficirati« nečim što kod vas nema svoje podloge. Nemojte me krivo shvatiti. Želim samo kazati da nije poželjno usvajati nešto što nije dostignuto, dok se još nije naučila ni čitava »abeceda«. Treba proći razvojni put, a ne preskakati faze. Treba usvajati ono bitno, ali tek kad se dođe do stanovite osnove.

Isto tako, u zadarskom Kazalištu lutaka ima dobrih radnika i inteligentnih ljudi. Imaju dobrog scenografa i dobre glumce. Potrebno je samo vrijeme da se sve to harmonizira.

Split je veliki grad i njegovo Kazalište lutaka djeluje već duže vremena i ima svoju tradiciju, ali ono je ostalo u okvirima rada te tradicije. Potreban im je impuls — da bi držali korak s drugima.

Vidjeli smo kod nas i neke strane ansambla. Kažite nešto u stilu njihova rada i o mogućem utjecaju kod nas.

— Jedna stvar je u ovom trenutku za vas opasna. Svaki tuđi ansambl koji kod vas dode može napraviti i neke štete, u tom smislu što može

Šta su inače, po vašem mišljenju, prikazali ansambl kazališta lutaka na ovom festivalu?

Festival je prikazao različite ansamble koji su nam predložili različite tehnike. Bio je to zaista jedan buket šarenika. To je dobar i perspektivan put u razvitku lutkarstva. Tu se vidjelo da je jugoslavensko lutkarstvo pokazalo novi put ka napretku. Ako taj put bude skladno reguliran i kanaliziran, ako буде dobro fundiran i sa ljudima koji će imati pred sobom jasne programe, sa umjetnicima koji će izgraditi vaš stil, onda ćete dosta brzo doći do stupnja koji će dati mnogo dobrih rezultata.

U lutkarstvu su se pojavili i neki novi žanrovi. Što kažete o tome?

— Smatram da neki žanrovi (»crno kazalište«, »luminiscencija«) ne moraju predstavljati nešto negativno. Prije mogu predstavljati jedno osjećenje tehnika i repertoara.

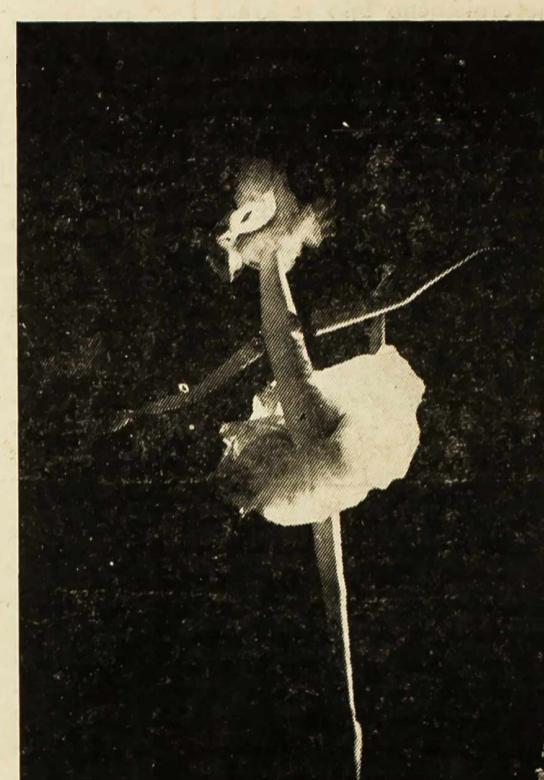
Kažite nam još nešto o seminaru kojeg ste vodili.

— Na seminar su došli ljudi sa svih strana, sa različitim iskustvima. To je dobro, iako je teže za predavača. Ja sam seminar shvatio kao pomoć svima, zato sam nastojao da govorim jezikom razumljivim za sve njih. Seminar je trajao 7 dana. U početku je bilo 25, a kasnije 15 prisutnih predstavnika ansambla. Uočio sam da su na predavanjima

zaista svi bili stalno prisutni pažnjom i interesom. Sva su njihova pitanja bila na potrebnom nivou. I tu se vidi slika jugoslavenskog lutkarstva u oblasti tehnologije lutaka.

Vjerujem da će neki vaši drugovi doći u ČSSR da u praksi učvrste ono što su ovde teoretski obradivali.

J. C.

LATINOVA DRAGA - u njoj su partizani dočekali Novu 1943. godinu

Ničega neobičnog u njoj. Zelenje kržljavo i isprevijano. Podnevno sunce zari i slijepo u pločama. Raznimalo cvrčke u rasljama starih maslina. Brnistrojko lijepa djevojka odvila žute ovjetove. U njoj se zamahali zelumbači i gusnice.

— To je logor — reče Melko.

— Ovdje je bila kuhinja — pokaže na grmlje pod zidom.

— Tu smo obitavali. Rasporedili bismo se uokolo, u zaklone, i jeli, spavali, stražarili...

— Eto, pomislio sam, i sasvim »divlja« kraljica draga ušla u historiju, u zapise o odvožnjima, u njihove priče o promzrliim ledjima, ranjenim drugovima, u iskaze o jurišima i borbi na nož, u sitne zgode i večernje zvijezde nad očima polusunule jedinice.

— Nešto posebno znači ova draga! — učinilo mi se kao da je rekao Melko.

— Bila 1942. počeo on. Studeni. U zgradi mjesnog »Dopolavora« u Vodicama, koju su policajci i karabinjeri pažljivo čuvali, bila je u potkovljvu smještena vodička glazba. U mjestu je tih dana pod rukovodstvom Vencislava Vlahova održan sastanak mjesne organizacije SKOJ-a. Odlučeno je da se iz stroga čuvane zgrade odnese glazba. Izvršenje plana bilo je povjereni partizanima s terena lvi Maras i Tonći Grgurevu, te skojevcima Melkioru Udovčiću (sada predsjednik Općinskog odbora SUBNOR-a Sibenik — o. p.) i Roko Dunatu. Odredenog trenutka, usred dana, doveli su lvi i Tonći u Vodice grupu partizana, a Jole i Roko grupu omladinaca iz mjesta Pomoća poljskih škola popela se grupa partizana kroz prozor, na kojem je dežurala moja žena, u našu kuću. Odatle smo preko zida ušli u zgradu »Dopolavora«. Dodjaući instrumente od ruke do ruke, odnijeli smo ih istim putem na teren — reče Melko.

Nešto kasnije priča o glazbi ponovo je nastavljena.

— Blizko se kraj 1942. godine. Latinova draga, odjednom je dobila svečani izgled. Već od rana jutra svirala je glazba odnesena iz »Dopolavora«. Borci se uhvatili u kolo i pjevali. Okitili smo bili i bor, našu novogodišnju jelku. Hranu i piće također smo donijeli. Onda smo dočekali borce Primorske čete i slavljive nastavili zajednički.

— Slavljiva nuda! Slavljiva čežnja! — mislio sam.

Škrta boračka izjava o ratnoj jelki, o pjesmi usred neprijateljskih strojica i mitraljeza, o obgru druga i puške-drugarice izaziva neka čudna sjećanja i budi mašt. Predosjećao sam da priča nije samo takva, da je bilo i nečega danas neshvatljivog.

Ah da, sjetio sam se! Prvoga dana Nove 1943. godine došlo je u Latinovu dragu i pet pričkih minera, poznatijih po nazivu »Kornatski gusari«: Josip Grubelić, Ante Lučev, Dušan Vlahov, Martin Vladić i Dinko Antić — i pridružili se slavljiva partizana, a od sutradan postali i njihovi drugovi u zajedničkim borbama (Grubelić, Lučev i Vlahov poginuli su u ratu, Vladić je nedavno umro u Žadru, a Antić je 13. X 1965. nestao u nemirnim kretskim vodama zajedno s brodom »Tisa«). Hrabi minerali bili su dotad izvadili oko dva vagona eksploziva iz morskih mina u talijanskim minskim poljima na

Piše: J. Grbelja

U partizanskim bunkerima

Kornatima i slali ga jedinicama u Bukovici i Lici radi rušenja komunikacija i neprijateljskih objekata.

Ne zna to kraška udolina u predjelu Leć. Ni o čemu ona ne priča, jer grmlje narasio do koljena, skrilo stope boračke i smijeh obvilo u nijeme tišine ledine.

Ali, priča čovjek. I ono srušeno skroviste na zidu, ono podjasensko sklonište za kazane i lone, i fotograf vodički koji je slikao i Muzeju predao na čuvanje uspomenu na prvu partizansku proslavu nove godine kod nas, na prvu novogodišnju jelku oslobođilaca.

Na slikama gledam: seosko djevojčice obgrili jelku i oporo lice rasteglo u od srca smijeh. Zagrljene dvojke i trojke partizanske. Fotografirana četa s mitraljezima pred sobom. Kuharice u crnim i grubim sukњama...

— Slavljiva nuda! Slavljiva čežnja!

Latinova draga ne zna za priču boračku. U njoj rastu trave i sparozine, kote se zmije, skakavci i kobilice, roje mravi i ose stršljjenovi.

— Idemo prema jugu, prema Srimi — predloži Melko.

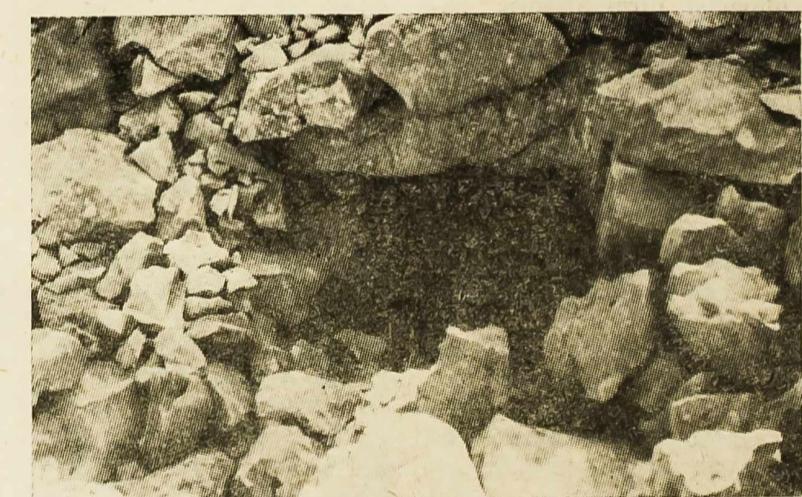
— »Staza ispod Leća« — reče kad smo stigli na jedno raskršće.

— Početak 1943. nastavi. Sedam dana bili smo skriveni u bunkerima. Racija je bila velika i opasna. Sedam dana ščućenici, stisnuti u ledeni ožujski kamen, gladni, prozeblji. Osmi dan, pomislivši da je racija prošla, izašli smo na škrto i bljedoliku sunce. Iz jedne bunje izvadili smo i žene koje smo bili skrili pred raciju. Među njima su bile i Antica Špirić, Lujo Španja, Ilinka Grgurev... Ali, Talijani su bili svuda oko nas. Našli smo se u klopcu. Natjerali su nas prema Srimi. Na brzinu smo žene skrili u jedan oveći, ali već kompromitirani bunker. Do njih, u drugi bunker, skrio se ondašnji komitet KP iz Biograda, jer ga je racija zatekla na putu. Bunkeru su bili prikazani. No, o tome će vam u Srimi pričati Nikola Skroza — Brko, jer je to bio njegov teren.

Bilobraz sam tako vodičke ledine i partizanska skloništa pod zemljom. Čudan osjećaj obuzeo me na kraju. Teško je bilo vjerovati da se pod grmljem i drvećem, u zidovima i gomilama, krilo desetke borača, ranjenika i djece, a da su nad njima kao jastrebovi i strvinari stražarili: dousnici i izvježbani bataljoni, vrebajući bar jednoga od skrivenih. A samo dva-tri kilometra od Vodica, u privatnim gajevima i ogradama, bili su zaista oni i čekali da racija prode. Uhačenih nije bilo, iako je 49 kvadratnih kilometara vodičkog krša i po nekoliko puta bilo ugaženo čizmon ili probodeno željeznom polugom...

ANGRIZOVA LEDINA - u južnom zidu bila su tri bunkera

Otvor bunkera u kojem su Talijani zarobili grupu žena

— Inače, rekao mi je na rastanku Melko, nismo se mi baš uvijek skrivali. Manje jedinice i patrole sačekivali smo i rijetko se koja od njih vraćala u kasarnu!

Pretpostavljao sam da je radnim danom penzioner Nikola Skroza-Brko u polju, pa sam sačekao sljedeću nedjelju i pošao u Srimu. U selu ga nisam našao, ali su mi rekli da u vinogradu kida »zaperke« i čisti travu.

— A gdje je vinograd?

— S druge strane magistrale, tamo prema novom mostu, ispod spomenika u Lökvmama.

— Natrag! — pomislio sam i propješao još dva kilometra.

Vinogradara je nedjelje bilo dosta. Brku sam pronašao kako medju panjevima čupa pirku i slak. Bio je opaljen od sunca, s bijelim rupcem na glavi. Ruke zemljave i tvrde. Izraz lica veselo.

Preporučili su mi da se obratim vama da mi pokažete partizanske bunkere na terenu Srimu.

— A tražiš? — našao se Brko.

— I onaj gdje su strijeljene žene! — rekao sam.

Brko se malo uspravio, još uvijek držeći u ruci bus divlje pirke, pogledao u zemlju, pa kao da se nešto zamislio.

— Idemo! — reče malo kasnije.

— Moramo opet prema Srimi! — doda.

Novoposišćenim snimskim putem isli smo prema selu. Nakon kilometra skrenuli smo udesno, po opet udesno, pa iz ledine u ledinu.

— Masline rodile dobro? — upitam.

— Rodile, a kod vas? — nastavi razgovor Brko, ali ga brzo promjenjivi u interesantnu priču o maloj Srimi u prvim predratnim i ratnim danima.

— E, evo te ledine. Zove se Angrizova ledina. Ovdje evo, na jugu ograde, nalazio se bunker u kojem su se krile žene o kojima vam je pričao Melko.

— Šteta što je porušen i tako zapušten! — dobacio sam.

— Citav je on, sad ćete vidjeti! — odgovori Nikola i pokaza na jedva primjetljivi otvor u kamenu.

— Unutra su bile. A vidite, nije baš tijesno. I uređeno je. Eno na otvoru i traga od metka. Kad su bile opkoljene, žene su pucale. S njima je bio i neki dječak iz Vodica, čini mi se da se zvao Birin... Dobro se sjećam tih dana, jer sam bio u blizini.

12 Piše prof.

Ante Batinica

Na svjetlim stazama književnog razvijka

Covjekova dobrota i snaga ljudske humanosti ozarena duševnom čistotom i iskrenom neposrednošću lijepe u svojoj neokrnjenoj prostodušnosti (Bila) nadvladat će divljeg i uzešču zapuštenog Oškopa (Oškopac i Bila) i učiniti ga tolerantnim svojom sredinom. Ova nas pripovjetka iznenaduje svojom tematikom i originalnošću obrade.

Pripovjetka Povreta djeluje kao drag medaljon izliven nitima tih lirika i natopljenu suzama intimne tragike. Glavno lice je momak koji ne nalazi živu voljenu djevojku i uzima njenu sestru da bi bio bliži svojoj ljubavi. Snaga pisca ispoljila se u sazetoći danju u jednom potazu koji nas impresionira kristalnom jasnoćom svoga umjetničkog zahvata.

Iako su svaka od tih pripovijedada svijet za sebe, one se ipak nenačitljivo uklapaju u galeriju likova i ambijenata na našem području, odnosno, one nose u sebi tipične likove i sredine našeg šibenskog i uopće dalmatinskog područja.

Najvažnije Matavuljevo djelo je roman Bakonja fra Brne. U tom romanu opisuje Matavulj život put zdravog i bistrog seoskog djeteta Bakonje iz sela Zvrljeva (tj. Čvrleve) koju uz pomoć svoga strica fra Brne postaje fratar pa će se time otrgnuti od ono seoske bijede i neimatične koja caruje medju njegovim suseljanima. S mnogo humora i izvanredne nenamjetljive satire razgoličuje pisac život u tom samostanu, portretira ličnosti fratarata otešalih od stacičnosti i duševne i fizičke mlohatosti. Opisuje ih kao lude koji su više zainteresirani za svoje blagotroblje i kamatnjačne špekulacije nego za proširivanje svoje duhovne kulture. Nasuprot životu fratarata u samostanu, ostala lica (sluge, djeca) žive svojim vlastitim životom i predstavljaju onu zdravu vezu sa vanjskim svijetom.

U kompozicionom pogledu roman se sastoji od nekoliko razrađenih anegdota koje se spremno uklapaju u centralnu anegdotu »Kako je Pjevalica izlijecio fra Brnu« može da bude karakteristična za dočaravanje života fratarata u samostanu i uopće njihova smisla u životu, dotle nam anegdotu »Zabor« daje široki dijapazon stvaralačkih mogućnosti pisca u razgoličivanju seoskog svijeta i analiziranju njihova duševnog bića od iskonskih požuda preko egoističnih interesa pa do bogate zdrave narodne preprednosti zaognute u nazdravičarske prazne tirade.

„Kolo“ se vratilo

U petak, 15. o. m., mješoviti zbor radničkog kulturno-umjetničkog društva »Kolo« vratilo se u Šibenik poslije petnaestodnevne turneve po Engleskoj i Francuskoj. »Kolo« je dostojno reprezentiralo jugoslavensku zbornu muziku i svojim uspјelim nastupima izazvalo topao prijem kod ljubitelja ove vrste muziciranja.

»Kolo« je prvi put nastupilo na međunarodnom festivalu zborne muzike u Llangollen u Engleskoj, gdje je u vrlu oštrot konkurenciji osvojilo deveto mjesto sa 252 bodova. Na tom natjecanju nastupilo je 18 zborova iz raznih zemalja. Kolika je bila razlika u kvaliteti zbornog muziciranja, dovoljno je spomenuti samo podatak da je zbor koji je reprezentirao Bugarsku osvojio prvo mjesto sa 284 od 300 mogućih bodova.

»Kolaši« su u obaveznom nastupu otpjevali tri pjesme i to: »Ave Maria« Brucknera

»Alla riva del Tebro« Palestriňa i VII rukovet St. Mokranjca. U drugom službenom nastupu malih sastava »Kolo« se predstavilo sa 25 pjevača koji su izveli narodne popvjeku u obradi jugoslavenskog kompozitora Berdovića i među 28 zborova zauzelo 13. mjesto. Nakon dvaju službenih nastupa, »Kolo« je sudjelovalo u zajedničkoj izvedbi svih zborova.

Na povratak za Jugoslaviju »Kolo« je izvelo samostalni koncert u Voironu u Francuskoj, u gradu koji broji 27 tisuća stanovnika i s kojim

U opisu likova ne služi se mozaičnim portretiranjem nego nam u sažetim i jasnim potezima dočarava određeni lik, ali pri tome ne zapašta ni sporedne likove romana.

Posebno je snaga pisca u njegovu jeziku i opisu. Ne upušta se u nepotrebnu epsku širinu, već konciznim i jasnim riječima izražava svoju misao. Svoje jezično bogatstvo crpi iz bogate riznice nagomilane predajom narodne mudrosti, jezgovitosti i smislom za zdrav i krepak humor.

Opisujući beogradski život u pripovjetkama i drami, dao nam je Matavulj vrlo interesante likove i teme, kao npr. lik »frontaša« koji čeze za vojnim zanatom i nalazi utjehu u obučavanju djece u beogradskom predgrađu (Frontaš), rad siromašnih daka po građanskim kućama (Grešno dete), kvarene seoske djece u beogradskoj sredini (Arandelov udes), izvrgava podsmijehu spiritičke seanse beogradskog malograđanskog svijeta (Spiritisti) i dr, iskrasavat će pred nama tipični beogradski motivi, nizat će se pred nama likovi pensionera, činovnika, radnika, cigana itd, ali je sve to daleko od onoga istinskog zahvata u život kakav je to znao činiti Matavulj opisujući dalmatinsku sredinu.

Nije imao sreće ni u dramskom radu. Kako mu drama Zavjet (odnos katolika i pravoslavnih u Dalmaciji) nije uspjela, on je mnogo očekivao od drame Na slavi, u kojoj opisuje beogradski život. Ali, ta drama nije zaista rezirala Beogradane, i to ponajviše zato što umjetnički nije bila na visini. U vezi s tim Milan Rakić u Srpskom književnom glasniku napisao je: »...nijedan od glavnih ličnosti nije dovoljno očrtana i nijedan karakter ne izbjiga iz radnje; najvažnije i najinteresantnije stvari dešavaju se iza kuće... Ta psihologija iza kulisa glavna je miana ovoga komada.«

Ali, bez obzira što kao dramski pisac nije uspio, on nam je svojim uspјelim pripovjetkama i romanom Bakonja fra Brne pokazao da je ne samo pisac visoke umjetničke vrijednosti nego i književnik koji je od svih srpskih pisaca najbolje znao što je to umjetnička istina.

Kao ugledni književnik, postao je član Srpske akademije i predsjednik Srpskog književnog društva. Povodom 100-godišnjice njegova rođenja Šibenčani su mu postavili poprsje pred I osnovnom školom, koja nosi njegovo ime, i ponosni su na svoga najšibenskih pisaca, koji još uvijek uživa veliki ugled u gradu.

OPERU »U ZDENCU« OD V. BLODEKA I OPERETU »MAM'ZELLE NITUACHE« OD F. HERVEA NIJE IZVEO KAZALIŠNI AKTIV »KOLA«, VEĆ ŠIBENSKO FILHARMONIČKO DRUŠTVO.

U »Šibenskom listu« od 22. lipnja 1966. br. 718 na str. 5, u nastavku serije napisa pod naslovom: »Koliko je stara tradicija scenskog života u Šibeniku« iznesen je i takav podatak, da je u razdoblju između dva rata kazališni aktiv »Kola« pored Blodekove operе »U zdencu« izveo i operetu »Mam'zelle Nitouche«.

Kod iznášanja takovih i sličnih podataka pisac tih serijalnih napisa Đ. B. opetovo se poziva na naučni rad sad pok. Bože Dulibića objavljenog pod naslovom »Šibensko kazalište« u »Spomen knjizi« izdanju godine 1955. od strane Sindikalne podružnice i pododbora društva dramskih umjetnika Narodnog kazališta u Šibeniku, prigodom proslave trostrukog jubileja tog kazališta.

Međutim, izneseni podatak o navodnim izvedbama kazališnog aktiva »Kola« apsolutno nije tačan.

Operu »U zdencu« od češkog kompozitora V. Blodeka izvelo je godine 1927. šibensko Filharmoničko društvo. Premijera te opere bila je u Gradskom kazalištu večeri 31. listopada 1927., a u istoj su sudjelovali solisti: soprano Zora Adum, tenor Bruno Belamaric, alt Meri Osmak, bas Milan Prebanda, te 50 članova zbara i 36 članova orkestra spomenuto društvo pod ravnateljem Karla Bajera.

Operu »Mademoiselle Nitouche« od francuskog kompozitora F. Hervea izvelo je isto Filharmoničko društvo godine 1928. uz sudjelovanje solista: Zore Adum, Bruna Belamaric, Jelke Tiller, Petra Ercega, Justa Delagiovana, Fina Delfina i dr, te zbara, baleta i orkestra istog društva pod ravnateljem dirigenta K. Bajera.

Sve navedeno može se dokazati i sa odnosnim programima.

Premiye, spomenuta muzička scenska djela stvarno je izvelo šibensko Filharmoničko društvo, a nikako kazališni aktiv »Kola«, koji u to vrijeme nije ni postojao.

Nakon raspustanja Hrvatskog muzičkog društva »Kolo« pred buknućem prvog svjetskog rata, to društvo je obnovilo svoj rad godine 1928., kada je večeri 6. svibnja 1928. izvelo u Gradskom kazalištu svoj vokalno-instrumentalni koncert pod ravnateljem A. Sentinelle, ali bez ikakvog sudjelovanja nekog kazališnog aktiva.

Tek godine 1938. formirana je pod mojim rukovodstvom kao pročelnika kazališna sekacija M. F. D. »Kolo«, koja je do početka drugog svjetskog rata izvela nekoliko opereta, i to: »Grofa Luxenburga« od F. Lehara pod ravnateljem prof. Egonom Ikuene, zatim: »Poljaku krv« od O. Nedbalu, »Grofica Maricu« od E. Kalmana, »Zemlju smješku« od F. Lehara i »Malu Floramyu« od I. Tijardovića pod ravnateljem Maksa Unger, a uz sudjelovanje solista: Mileva Bodrožić, Bruna Belamaric, Katice Pupe Medić, Vere Perić, Mirande Pogorevc, Flore Grizelj, Zvone Zorića, Krešimiru Zorića, Vikario Josipa, Alberta Druttera, Justa Dellagiovana, Josipa Pedišića, Desanke Belamaric, Marijana i Duje Belamaric i dr, te zbara, baleta i orkestra »Kola« uz suradnju orkestra Ratne mornarice.

Iz navedenog se vidi da se konkretno radilo o aktivnostima kazališnog dobrevoljca dvaju šibenskih muzičkih društava u različitim vremenskim razdobljima, bez obzira što su pojedini pjevači sudjelovali u radu obaju

društava.

Sto se pak posebno tiče spominjanja naučnog rada pok. Bože Dulibića pod naslovom »Šibensko kazalište«, ovom prilikom moram primijetiti da je isti dosta opširno obradio u tom radu razdoblje šibenskog kazališta od izgradnje i otvaranja kazališne zgrade pa do svršetka prvog svjetskog rata, dok je razdoblje između dva rata sabrao samo u nekoliko redaka općenito istaknuvši požrtvovan rad šibenskih kazališnih amatera ne ulazeći u opisivanje svih izvedenih muzičkih i dramskih djela, niti spominjući bilo kojeg od izvođača, istih, kod čega su se potkrala i spomenuta greška o navodnoj aktivnosti kazališnog aktiva »Kola«.

I dok je isti u nastojanju da što detaljnije iznese u tom svom radu pojedino izvedbe kazališnih muzičkih djela u navedenom prvom razdoblju istakao i izvedbu opere »Za ljubav« (Per amore) šibenskog maestra Antuna (Antonia) Orsinia, koja da je godine 1913. izvedena u šibenskom kazalištu sa isključivo domaćim silama (ali na talijanskom jeziku), izvedbu opere »U zdencu«, koju je godine 1927. spomenuto Filharmoničko društvo izvelo isto tako sa isključivo domaćim silama, dokle Šibenčanima, i to na našem jeziku, a koja je za grad Šibenik ipak predstavljala jedinstvenu kulturnu manifestaciju, pok. Bože Dulibić ne nalazi potrebnim da takvu stvarnu činjenicu detaljno opisce u tom svom radu, nego čak izvedbu iste pripisuje nepostojećem kazališnom aktivu.

Isto tako, u tom svom radu nije uopće spomenuo djelatnost šibenskog Filharmoničkog društva, koje je kroz osam godina svoga samostalnog djelovanja od svog osnutka (godine 1922) pa do fuzije sa H. M. D. »Kolom« (godine 1930), osim navedenih muzičko-scenskih djela, izveli i mnogobrojne vokalno instrumentalne i solističke koncerte od kojih su neki (osobito onaj priređen prigodom komemoracije L. v. Beethovena, kada su se na koncertnom programu nalazila samo vokalna i instrumentalna djela tog muzičkog velikana) uslijed svojih visokih reproduktivnih dostignuća prešli razinu muzičkog amaterizma.

U tom društvu je djelovalo nekoliko renomiranih dirigentaka kao Jakov Gotovac (koji je svoju umjetničku karijeru i započeo u tom društvu), zatim: Hraždina, Faller, Dumčić, Tišler, Bajer. Osnivači Filharmoničkog društva su iz vlastitih finansijskih sredstava nabavili društvo potrebitne muzičke instrumente i muzičku arhivu, kod čega je osobito razumijevanje pokazao šibenski industrijalac pok. Klaudio Šupuk. Skupocjeni timpani nabavljeni od strane tog društva još se i danas čuvaju u kazališnoj zgradi. Najznačajniji predsjed-

12

KOLIKO JE STARA TRADICIJA SCENSKOG ŽIVOTA U ŠIBENIKU

Prema zapisima dr Bože Dulibića

Sibensko Narodno kazalište svoje predstave nije davalo samo u gradu. U doba općeg poleta i oduševljenja slobodom, predstave su davane i u mnogim malim mjestima, a i izvan šibenskog područja. Spomenuto ćemo samo neka mjesta u kojima je šibensko Narodno kazalište imalo svoje susrete s gledaocima. To su: Zagreb (na festivalu), Split, Zadar, Knin, Drniš, Sinj, Zlarin, Biograd, Benkovac, Tijesno, Murter, Betina, Vodice, Zaton, Devrske, Tribunj, Siverić, Pirotvac, Primošten, Rogoznica, Skradin, Sepurine, Bileća, Kosovo Polje i Dubrava. Pored toga, kazalište je gostovalo i na izgradnji pruge Šamac – Sarajevo. Treba istaknuti da su u tom razdoblju i u Šibeniku gostovalo neke kazališne kuće iz drugih gradova, kao na primjer iz Dubrovnika, Zadra, Splita, Beograda i Cetinja, zatim filharmonijski orkestri iz Zagreba, Ljubljane itd.

»Sastav umjetničkog osoblja imijenjan je tokom sezona. U početku su glumci i režiseri bili isključivo članovi kazališne družine ONOO-a Šibenik, dok su već tokom prve sezone angažirani novi glumci i režiseri, koji su dolazili iz svih mjestaca naše zemlje. U toku sezone 1946-47. godine formirano je, na vlastitu inicijativu članova, takozvano »Redateljske vjeće«. Sastav tog vijeća bio je: svih režiseri, direktor i predstavnik kolektiva. Spomenuto vijeće imalo je širok djelokrug rada. Sastavljalo je repertoar, vršilo podjelu uloga, rješavalo personalna pitanja, financijske i ostalo. Bio je to već onda početni stadij samoupravljanja, koje je tek mnogo kasnije praktično ostvareno.«

Poznato je da su Šibenčani tradicionalno povezani uz muziku. Ta činjenica utjecala je i na planove o uvođenju opere kao ogranka Narodnog kazališta. »Za vrijeme direktora kazališta, dirigenta i kompozitora Danila Daneva izvršene su sve pripreme za operetu. Osnovan je kazališni orkestar, koji su sačinjavali muzičari amateri iz redova građanstva, gradske glazbe i orkestar JRM-e. Formiran je kazališni zbor i balet, sastavljen od članova RKUD-a »Kolo«. Svi su oni radili kao dobrovoljci, bez honorara. Kao solista učestvovao je drug Bruno Belamaric uz ostale, koji su već od ranije bili stalno angažirani kao članovi drame, kao na primjer Josip Vukario, Marija Zafra i Mileva Bodrožić. Prva predstava je održana 21. travnja 1945. godine i to opereta »Ma'm'zelle Nitouche« od Harvea. Publiku je primila opereta s velikim interesom i veseljem, a na jednaku način primila je i slijedeće predstave.«

Zbog interesa koji su Šibenčani pokazivali za rad operete, ona se dugo zadržala, iako je bila dosta prepreka koje je radi toga trebalo slobodati. Bili su to veliki finansijski izdatci – honorari za orkestar, dirigenta, zbor, balet, korepetitora, kostime, scenu i ostalo.

Medutim, »... posebno treba ukazati na suradnju bila je živa, neprekidna i skladna. Pojedini članovi »Kola« pomogli su u znatnoj mjeri ostvarenje predstava svojim učestvovanjem u zboru, baletu i ka glumci statisti u dramskim izvedbama, gdje je bio potreban veći broj aktera. Članovi kazališta vrlo su aktivno učestvovali i pomagali rad, razvoj i uspjehe »Kola«. Relativno velik broj članova učestvovao je u svim doprinos uspjehu turneve »Kola« po inostranstvu – pišao je A. Cimerman.

Uz davanja za normalni rad kazališta bilo je prijeko potrebno da se namakni i sredstva za razne popravke. Narodna vlast izlazila je i u tom pogledu u susret Narodnom kazalištu. Tokom 1947. godine utrošeno je 700 tisuća dinara za dubljenje ispod pozornice i u parteru za smještaj orkestra; u 1948. godini uređenje klozetova i novi kanal, za koji je svrhu utrošeno 500.000 dinara, a iste godine i postavljanje novog zastora, zavjesa i tapetarski radovi u gledalištu stajali su 400.000 dinara; tokom 1949. godine sprivedeno je električno osvjetljenje svuda gdje je ono nedostajalo, a utrošeno je za to više od 200.000 dinara.

Novije trenutke iz rada

Nakon kažnjavanja zeničkog „Čelika“ Linijom manjeg otpora

Poslije punih mjesec i po dana »afera Čelik« je, po svoj prilici, skinuta s dnevnog reda sjednica Disciplinskog suda Nogometnog saveza Jugoslavije. Odlukom koju je taj forum donio u četvrtak, 14. ovog mjeseca, zenički „Čelik“ je kriv za pokušaj lažiranja utakmice između »Šibenika« i »Čelika«, odigrane u Šibeniku 29. svibnja ove godine.

Međutim, izvor novca kojeg su primili igrači »Šibenika« nije mogao biti utvrđen? Zbog takve kvalifikacije djela u pokušaju lažiranja, »Čelik« je kažnjen sa pet bodova — koji će mu biti oduzeti u prvoligaškoj prvenstvenoj sezoni — predsjednik klubu Dušanu Vidoviću zabranjeno je vršenje nogometnih funkcija u trajanju od šest, a sekretaru Iibri Talabaru u trajanju od tri mjeseca.

Cinjenica je da je Disciplinski sud sve kazne donio jednoglasno, i to nakon ponovnog saslušanja svih aktera u vezi te afere, koja je svoje-

vremeno uzbudila cijelu našu nogometnu javnost. S obzirom da je »Šibenik«, otkrivanjem glavnih aktera, prvi pokazao put u eliminiranju negativnih pojava u našem nogometnom sportu i da je u vrolo kratkom vremenu suspendirao trojicu svojih igrača — koji su rigorozno kažnjeni od strane Disciplinskog suda — NSJ — sasvim je realno očekivati da će i najviši nogometni forum zauzeti oštar kriterij u kažnjavanju krivaca.

Međutim, kako je i sam predsjednik toga foruma (drug Savić) izjavio, da kazne adekvatna kazni »Šibenika«!

nisu oštore, ali da su u okvirima dosadašnje prakse kažnjavanja sličnih pojava koje su se ranije dešavale, može se kazati da su donesene kazne i suviše blage i da je, blago rečeno, Disciplinski sud Jugoslavije išao »linijom manjeg otpora«. Nitko nas ne može u suprotno uvjeriti.

Jer, s jedne strane, »Šibenik« je rigorozno kažnjen — ostao je bez trojice svojih prvočimica, čije posljedice će dugo osjećati. S druge strane, »Čelikova« želja i »upornost« da postane prvoligaš ostvarena je, a to je ono što je malo tko očekivao. Dakle, njegova kažna nije ni u kojem slučaju adekvatna kazni »Šibenika«!

JEDNO POSLIJEPODNE NA PLIVAČKOM BAZENU

Bogat program takmičenja

Ovih dana posjetili smo plivački bazen u Crnici da bismo se upoznali s radom i pripremama šibenskih plivača i vaterpolista u nastupajućoj prvenstvenoj sezoni.

To su sve mladi plivači, vaterpolisti i skakači, od kojih plivački klub »Šibenik« mnogo očekuje u novoj sezoni. Jer, »Šibenik« je član II plivačke lige, a od ove sezone i član II vaterpolo lige. Taj uspjeh nesumnjivo je rezultat upornih priprema, marljivosti i ljubavi za svoj klub. U tome dobar dio uspjeha imaju i treneri kluba. Da vam ih predstavimo: Toni Petrić trener vaterpolo ekipe, Boro Baošić, trener plivačke ekipe, Dušan Klisović, trener pionirske plivačke ekipe, i Stipe Ćićmir, trener skakača u vodu.

Za vrijeme kratke pauze poveli smo s njima razgovor o kalendaru ovogodišnjeg takmičenja, o načinu priprema, kao i plasmanu u pojedinim granama ovog sporta.

TONI PETRIĆ: »Treninzi se odvijaju za sve kategorije svakog dana, i to od 8.30 do 14 i od 15.30 do 20.30 sati. Nakon višegodišnjih borbi za ulazak u drugoligaško vaterpolo natjecanje — konačno je to ostvareno prošle sezone. Međutim, pripreme ne teku onako kako smo ih planirali, pa će se to odraziti i na naš plasman. Naime, za to postoje mnoge objektivne teškoće.

Šestorica od jedanaest vaterpolista ne mogu sudjelovati na redovnim treninzima, jer baš za vrijeme treniranja radi u tvornicama, odnosno poduzećima, pa se mnogi od njih pojavljuju na bazenu u kasnim poslijepodnevним satima. Iz takvog rada ne možemo očekivati dobar plasman. Bit ćemo zadovoljni ukoliko na kraju natjecanja ne zauzmeno posljednje mjesto. Na okupu se nalaze ovi vaterpolisti: Marojević, Nakić, Caleta, Junaković, Belamarić, Pema, Baica, Stojnić, Jerković, Dean i Dušović. Vaterpolo ekipa učestovat će i na omladinskom prvenstvu Hrvatske.

BORO BAOŠIĆ: »Lanske godi-

stilom i Vitomir Juraga, prvak države na 200, 400 i 800 metara slobodno, zatim Ivica Šarić, Zvone Lokas, Teo Junačević, Ivica Soža, Perak i drugi. Od svih njih očekujem dobre rezultate.«

STIPE ĆIĆMIR: »Prošlogodišnji pionirski prvaci Hrvatske u skokovima u vodu nastojat će i ove godine da zadrže taj primat. Među njima ističu se Neven Renje, Ivica Baraka i Davor Baraka. Raspolažemo sa 20 skakača. U ljetnoj sezoni nastupit ćemo na republičkom i državnom prvenstvu u kategoriji pionira, omladinaca i seniora.«

Tokom kolovoza ove godine plivački klub »Šibenik« organizirat će i nekoliko susreta sa klubovima iz inozemstva. Prema kalendaru takmičenja, 10. kolovoza u Šibeniku gostuje ekipa iz Gotvaldova u Čehoslovačkoj, 13. kolovoza perfektuiran je susret Šibenik — prvak SAD, a u vremenu od 12. do 24. rujna predviđeni su internacionalni susreti u plivanju i vaterpolu u Poljskoj. (jj)

PRODAJA ZA DEVIZE
„BAGAT“,
ŠIVAČIH STROJEVA

BAGAT

Imaoći deviznih sredstava u zemlji i inostranstvu kupujte brzo i jeftino »BAGAT« šivače strojeva za devize.

CJENIK »BAGAT« ŠIVAČIH STROJEVA ZA DEVIZE

(u Američkim dolarima USA \$ i Zapadno Njemačkim markama — DM)

Šivači strojevi »BAGAT«	Na kabinetima — postolju							
	M-75		M-8 ghc		M-86		portabl kofer	
USA \$	DM	USA \$	DM	USA \$	DM	USA \$	DM	
MAJA								
— sa svjetlom bez elektromotorom	71	284	68	272	88	352	—	—
— sa svjetlom i elektromotorom	83	332	80	320	100	400	71	284
JADRANKA								
— sa svjetlom bez elektromotorom	66	264	63	252	83	332	—	—
— sa svjetlom i elektromotorom	78	312	75	300	95	380	66	264
ANA								
— bez svjetla i elektromotorom	63	252	60	240	80	320	—	—
UNION								
— bez svjetla i elektromotorom	55	220	52	208	72	288	—	—

Prodaja se vrši i u drugim konvertibilnim valutama po cijenama izraženim u odnosnim valutama, koja odgovaraju gornjim cijenama izraženim u dolarama.

Plaćanje za »BAGAT« šivače strojeve u devizama vrši se:

1. Upłatom iz zemlje ili inostranstva, u korist rn. br. 353-1-1 »Vlado BAGAT« Zadar kod Narodne banke, filijale Zadar ili

2. Čekovnom upłatom, iz zemlje ili inostranstwa, direktno na poduzeće »VLADO BAGAT« Zadar, ili na jednog od njegovih slijedećih zastupnika za prodaju za devize u zemlji i to:

»BRODOKOMERC« — Rijeka, »JUGOEXPORT« — Beograd, »MERKANTILE« — Zagreb, »NA-MA« Zagreb, »VRACAR« — Beograd, »DALMAKOMERC« — Split, »RAZVITAK« — Metković, »LJUBUSA« — Dubrovnik, »CONTAL« — Ljubljana, »METAL« — Sarajevo, »NAPREDAK« Imotski, »ELEKTROTEHNIKA« — Zagreb, »MINCETA« — Dubrovnik, »ROBNA KUĆA BEograd« — Beograd, »TRGOPROMET« Ljubuški, »RADIO-TON« — Beograd, »TEHNOBRODOMERKUR« — Split, »OHRIDSKI MAGAZIN« — Ohrid, »ROBOPROMET« — Posušje, »ZADRUGAR« — Bitola i »ISTR« — Pula.

Po izvršenim uplatama u stranim sredstvima plaćanja »BAGAT« vrši isporuku šivačih strojeva fco željezničke ili brodske stanice najbliže primaću šivačeg stroja, ili primoci direktno preuzimaju robu od poslovnih jedinica »BAGAT-a« raspoređenih po svim većim mjestima i poslovnim centrima u zemlji.

NE ZABORAVITE! PORED DOBRE KVALITETE UMJERENIH CIJENA, REZERVNIH DJELOVA SERVISNE SLUŽBE I PODUČAVANJA »BAGAT« JE JEDINI PROIZVOĐAČ U JUGOSLAVIJI KOJI DAJE 5 ODNOŠNO 10-GODIŠNJU GARANCIJU!

U SVAKOJ KUĆI »BAGAT« ŠIVAČI STROJ

»BAGAT« ZADAR

ZDRAVSTVENA STANICA U PRIMOŠTENU

raspisuje

NATJEĆAJ

ZA JEDNOG LIJEČNIKA OPĆE MEDICINE

za rad u ambulantni u Rogoznici.

Uvjeti: položeni državni ispit i staž od najmanje tri godine provedene na terenu.

Osobni dohodak prema Pravilniku o osobnim dohodima.

Stan nije osiguran.

KOMUNALNI ZAVOD ZA SOCIJALNO OSIGURANJE ŠIBENIK

raspisuje NATJEĆAJ

za bojudisanje roleta i vanjske drvenarije na poslovnoj zgradi

Ponude slati do 10. VIII 1966. Zavodu

VJENČANI

Franjo Bumbak i Vojna Šižgorić; Srećko Primožić i Vesna Salov i Ivan Burić i Tonka Topić.

UMRLI

Sime Skočić, star 62 godine; Lucija Marković, stara 77 godina; Soka Žorić, 44 godine; Mate Crljén, 47 godina; Ante Ungaro, star 78 godina i Luidi Krpacav, 58 godina.

SAOBRAĆAJNE VEZE

VLAKOVI — Za Zagreb u 9.49, 19.08 i 22.42 sati (direktna kola). Za Beograd u 19.08 (direktna kola). Za Split u 2.46, 6.51 i 14.49 sati.

BRODOVI

Rijeka — Bar (brza) dolazak iz Rijeke srijedom u 4.15 sati.

odlazak za Rijeku četvrtkom u 21.30 sati

Trst — Dubrovnik

dolazak iz Trsta ponедјeljkom i četvrtkom u 4.30 sati

odlazak za Trst utorkom i subotom u 17. 45 sati (važi do 28. IX)

Rijeka — Bar

dolazak iz Rijeke subotom u 18.15 sati

odlazak za Rijeku ponedjeljkom u 11.15 sati (važi do 26. IX)

AUTOBUSI

Za Zagreb u 19 i 20 sati.

Za Rijeku u 4.15, 8.45, 9.45, 10.50,

11.45, 13, 14.35, 16.35, 19, 20,

21.30, 22, 23.35 sati.

Za Dubrovnik u 3, 5.30, 6, 8.30,

10, 11, 12 i 23.15 sati.

Izdaje i štampa: Novinsko-izdavačko poduzeće »Stampa« Šibenik

Direktor: MIRKO KNEŽEVIC

List uređuje redakcijski kolegij — Glavni i odgovorni urednik — JOSIP GRBELJA — Uredništvo: Šibenik — Ulica Petra Grubišića 3 — Telefon uredništva 25-62 — Rukopisi se ne vraćaju.

Mjesečna pretplata za SFRJ 200 (2) dinara, za inozemstvo 400 (4) dinara — Tekući račun: Komunalna banka Šibenik 346-1-8 — Telefon Štampar je 22-28 i 29-53.

OD SRIJEDE DO SRIJEDE

KINEMATOGRAFI

»ŠIBENIK«:
premijera američkog filma — UBOJICA IZ SAN FRANCISCA (do 26. VII)
»TESLA«:
američki film — HAD — (do 21. VII) Talijanski film — OVA LJUBAV NA GRANICI SVIJETA (22. — 24. VII)
Jugoslavenska kinoteke prikazuje američki film — MORSKI VUK — (25. — 28. VII)
»20 APRILA«:
zatvoreno radi preuređenja.

„VODOVOD I KANALIZACIJA“ - ŠIBENIK

čestita

Svim radnim kolektivima, organizacijama i
građanima šibenske općine

UGOSTITELJSKO PODUZEĆE
„ŠUBIČEVAC“ ŠIBENIK

svim radnim
ljudima
naše zemlje

čestita

27. srpnja
Dan ustanka

PODUZEĆE »SABIRAČ« ŠIBENIK

Otkupljuje sve vrste industrijske robe i plaća po najpovoljnijim cijenama

Radnim ljudima šibenske općine

čestita 27. srpnja
DAN USTANKA

 TRANSJUG
TELEFON 046 220 000

RIJEKA - FILIJALA ŠIBENIK

Svim radnim ljudima
socijalističke Jugoslavije
i svojim Komitetima

čestita

27. srpnja
DAN USTANKA

Skupština općine ŠIBENIK

Čestitajući 27. srpnja

D A N U S T A N K A

želi

svim radnim kolektivima, ustanovama i nadleštvinama,
te narodima socijalističke Jugoslavije
mnogo uspjeha u izgradnji zemlje

„KRKA“ Šibenik

Poduzeće za promet i preradu
plodina i žitarica

čestita

svim radnim ljudima
šibenske općine

27. srpnja
DAN USTANKA

»MESOPROMET« ŠIBENIK

Svim građanima naše zemlje

čestita 27. srpnja - Dan ustanka

želeći im daljnje uspjehu u radu

Trgovačko poduzeće
,ISHRANA‘
Šibenik

.

Svim radnim ljudima šibenske općine

čestita

27. srpnja -
DAN USTANKA

»ŠIPAD«

PODUZEĆE ZA IZVOZ DRVETA SARAJEVO
POGON ŠIBENIK

čestita 27. SRPNJA - DAN USTANKA

svim radnim kolektivima i građanima socijalističke Jugoslavije

MEDICINSKI CENTAR ŠIBENIK

U povodu 27. srpnja-Dana ustanka

želi

svim radnim ljudima mnogo
uspjeha u socijalističkoj
izgradnji naše zemlje

,Elektra'
ŠIBENIK
Pogon
„Elektrodalma-
cije“ Split

čestita

DAN
USTANKA

27.

srpnja

Komunalno poduzeće „Čistoća“ - Šibenik

UZ 27. SRPNJA - DAN USTANKA želi

daljnje uspjehe u izgradnji zemlje svim
radnim ljudima šibenske općine

Trgovačko poduzeće „TKANINA“
Šibenik

Svim radnim ljudima naše zemlje

čestita

DAN USTANKA

27. srpnja

„PALK“
PODUZEĆE ZA
METALNE
KONSTRUKCIJE
ŠIBENIK

U povodu
Dana
ustanka

želi
radnim ljudima
mnogo uspjeha u
socijalističkoj
izgradnji zemlje

TRGOVAČKO PODUZEĆE „SLOGA“ ŠIBENIK

Svim radnim kolektivima i narodima Jugoslavije

čestita

27. srpnja-Dan ustanka

PODUZEĆE ZA CESTE „ŠIBENIK“ ŠIBENIK

čestita

svim radnim kolektivima i građanima naše zemlje

27. srpnja - Dan ustaka

PODUZEĆE „AUTOTRANSSPORT“ ŠIBENIK

Svim radnim kolektivima i građanima soc. Jugoslavije

čestita

DAN USTANKA

žečeći im daljnje uspjehe u izgradnji zemlje

OBRTNO PODUZEĆE
„Dane Rončević“
ŠIBENIK

Uz 27. srpnja- Dan ustaka

čestitajući praznik želi

svim radnim kolektivima i građanima naše zemlje daljnje uspjehe
u izgradnji socijalizma

Poduzeće PTT saobraćaja - Šibenik

Svim radnim ljudima socijalističke Jugoslavije

čestita

27. srpnja - Dan ustaka

POLJOPRIVREDNA ZADRUGA „JEDINSTVO“
ŠIBENIK

čestita

DAN USTANKA

svim radnim ljudima šibenske općine

SLOBODNA PLOVIDBA ŠIBENIK

U povodu 27. srpnja - Dan ustaka

želi

mnogo uspjeha u radu svim radnim kolektivima i građanima socijalističke Jugoslavije

OPĆINSKI KOMITET SK ŠIBENIK

čestita

Dan ustanka i 25-godišnjicu Narodne revolucije

svim narodima socijalističke Jugoslavije

GRAĐEVNO PODUZEĆE

„IZGRADNJA“

ŠIBENIK

Svim radnim ljudima
naše zemlje čestita

Dan ustanka
- 27. srpnja

Trgovačko poduzeće
„Tehnomaterijal“
Šibenik

**UZ 27. SRPNJA
DAN USTANKA**

želi mnogo uspjeha u radu
svim radnim ljudima
šibenske općine

**OPĆINSKI KOMITET SAVEZA
OMLADINE ŠIBENIK**

Svim narodima socijalističke Jugoslavije čestita

Dan ustanka i 25-godišnjicu Narodne revolucije

**Općinski odbor SSRN
ŠIBENIK**

čestita

**DAN USTANKA I
25-god. Narodne revolucije**

SVIM NARODIMA SOCIJALISTIČKE JUGOSLAVIJE

TRGOVAČKO PODUZEĆE

„plavina“

ŠIBENIK

Snabdijeva područje grada i
općine voćem, povrćem i jajima

Svim radnim kolektivima
i sindikalnim organizacijama

ČESTITA

DAN USTANKA

Poduzeće

„Revija“

Šibenik

VRŠI KROJAČKE USLUGE, TE
IZRADUJE SVA ZAŠTITNA
ODIJELA PO POVOLJNIM
CIJENAMA

Svim radnim ljudima
naše zemlje

čestita

DAN USTANKA

Općinsko sindikalno vijeće

Šibenik

čestita

DAN USTANKA

SVIM RADnim LJUDIMA I SINDIKALnim ORGANIZACIJAMa

„VINOPLOD“ - VINARIJA

ŠIBENIK

čestita

Dan ustanka - 27. srpnja

Želeći svim radnim ljudima mnogo uspjeha u socijalističkoj izgradnji Jugoslavije

Komunalni zavod za
socijalno osiguranje
Šibenik

Svim radnim kolektivima, organi-
zacijama i građanima socijalističke
Jugoslavije
želi

mnogo uspjeha u povodu

brijačko-frizerska zadruga šibenik
svim radnim ljudima
općine Šibenik
cestita
DAN USTANKA

Komunalno poduzeće
„Zelenila“
Šibenik

Svim radnim ljudima
Socijalističke
Jugoslavije

CENTAR ZA SCENSKU KULTURU I FESTIVAL DJETETA

Svim radnim ljudima
čestita
Dan ustanka

RIBARSKI KOMBINAT „KORNAT“ ŠIBENIK

cestita

27. srpnja - Dan ustanka

svim radnim kolektivima i građanima naše zemlje

Privredno poduzeće „Primošten“ - Primošten

Svim radnim ljudima Socijalističke Jugoslavije

cestita

27. SRPNJA - DAN USTANKA

carinarnica - šibenik

Svim građanima
socijalističke Jugoslavije
cestita

Dan ustanka

Veterinarska stanica Šibenik
Svim građanima naše zemlje
cestita

Dan ustanka

TRGOVAČKO PODUZEĆE „KORNAT“ ŠIBENIK

Svim radnim kolektivima i narodima socijalističke Jugoslavije

cestita

Dan ustanka

Skupština općine Drniš

cestita Dan ustanka

i želi daljnje uspjehu u izgradnji zemlje svim
radnim kolektivima i građanima Jugoslavije

TVORNICA LAKIH METALA
-BORIS KIDRIČ-
ŠIBENIK

Svim radnim ljudima, kolektivi-
ma i narodima SFR Jugoslavije

cestita

27. srpnja-Dan ustanka